

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 48. Deliberatio super hunc librum Facultati ad tempus inhibita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

ejus instructione scriptotenus hoc ar- Sæc. XVII.
 gumentum diducere vellet. Huic pe- A. C. 1612.
 titito Richerius, ut morem gereret, li-
 brum, cui titulus: *de Ecclesiastica &*
Politica Potestate conscripsit, eo faci-
 liori labore, quo pressius iisdem infi-
 stere decrevisset principiis, quæ in Ger-
 sonis Apologia nondum typis edita jam
 olim stabilierat. Hunc itaque tracta-
 tum Richerius, dissimulato tamen no-
 mine suo Parisiis inprimi curabat.

§. XLVIII.

*Deliberatio super hunc librum Facul-
tati ad tempus inhibita.*

Obscurus adhuc rumor de Richerii Argentre
 libro typis edito per urbem voli- collect. jud.
 tabat, cum jamjam anno priori de illo t. 2. p. 60.
 inter Curix Patres, Ecclesiasticos, &
 Facultatis Doctores pro affectuum di-
 versitate etiam diversa essent judicia,
 variaque ferverent molimina: Præpri-
 mis vero Perronius Cardinalis, & Ubal-
 dinus Papæ Nuntius plures Episcopos,
 Prælatos, Cancellarium, & non pau-
 cos Sorbonæ Doctores, atque inter eos
 Gammachium Duvallium, aliosque ad
 suas partes pertrahere nitebantur; aucto
 igitur eorum numero Cardinalis & Se-
 dis Apostolicæ Nuntius Regem ac Re-
 ginam accedentes declarabant, quod
 nisi

Sæc. XVII. nisi summo Pontifici per Richerium gra-
 A. C. 1612. viter offenso mox fatis fieret, altera

*Abregé de
 l'hist. Eccl.
 t. 10. p. 242.*

die Parisiis Romam proficisci cogeren-
 tur. Haud segnior vicissim erat Riche-
 rius, qui ad Regium Senatum confugiens
 Verduno Præsidi exponebat, quod Ro-
 mana Curia Ecclesiæ Gallicanæ liber-
 tatem, & suprema Regis jura evertere
 niteretur, ne vero vel saltem in una
 occasione Jesuitis pepercisse videretur,
 hæc subjunxit: *Jesuitæ se in omnia Re-
 gni negotia, imo & in ipsa familiarum pe-
 nentralia ingerunt, atque a tempore, quo in
 Franciam revocati fuere, tantum in aula
 prævalent, ut eorum ambitio infallibiliter
 IPSIS AUT SOCIETATIS SUÆ
 RUINAM, aut Christianæ Republicæ ex-
 terminium causatura sit.* Hoc Richerii
 vaticinium tantopere afficiebat Senato-
 rum animos, ut hi die prima Februa-
 rii hujus anni præter Facultatis Deca-
 num & Richerium alios quatuor Do-
 ctiores ad Curiam venire juberent, si-
 gillatim quemlibet interrogantes, quid
 de illo libro audivissent, quem suo exa-
 mini subjicere vellent; (Authoris
 enim nomen vel dissimulabant, vel ad-
 huc ignorabant.) Præ ceteris ad hæc re-
 spondit Joachimus Forgemontius, quod
 a Scappio Nuntii Apostolici Auditore
 rogatus, quosdam Doctores inviserit,
 & cum illis sermones de hoc libro a
 Facul-

Facultate censuris perstringendo ha-
 buerit: Vocatus quoque Richerius, ro-
 gatusque, quid ipse ad hujus libelli im-
 pressionem contulisset, ingenue fateba-
 tur, quod illius Author esset, huncque
 suum partum examini ac censuræ Sacræ
 Facultatis subicere, & si quid in eo
 erroneum deprehenderetur, non tan-
 tum calamo, sed & lacrimis delere pa-
 ratus foret. Perceptis ceterorum re-
 sponis Curia Parisiensis, seu ut vocant
Parlamentum, Facultati sequens trans-
 misit edictum: *acriter ac palam reprehendatur Forgemontius, eoquod cum Audito-
 re, Viro alienigena, absque Regis permis-
 su contulerit, eique in seducendis, & sub-
 ornandis Regiis subditis contra omne jus
 gentium operam navarit, Richerius vero ad
 Præsidem vocatus ab eo increpetur, quod
 imprudenter & absque ratione præfatum li-
 brum composuerit, eumque unacum Facul-
 tatis Theologicæ decretis propria auctoritate
 imprimi curarit: Ejusdem vero Facultatis
 Decanus omnes & singulos hortetur, ut
 antiquis Scholæ suæ doctrinis firmiter in-
 sistant, & ab exterorum consiliis ad turbas
 & dissidia non sine Regiæ auctoritatis &
 Ecclesiæ libertatum præjudicio tendentibus
 prorsus alieni sint.* Postea Poterius Præ-
 ses a Senatu rogabatur, ut Regi ac Re-
 ginæ crebras concursitationes manife-
 staret, quibus Papæ Nuntius haud pau-

Sæc. XVII.
 A. C. 1612.

Sæc. XVII. cos Facultatis Doctores eo inclinare
A. C. 1612. studuisset, ut hi præfatum Richerii tractatum censuris perstringerent, quod tamen nonnisi ad dissidia inter Regis subditos ferenda, & ad turbendam Status tranquillitatem collimare videretur. Die ultima Februarii Curia Facultatis Doctoribus præcepit, ut circa dictum librum ulteriori deliberationi superfederent, & libri exemplaria ad acta reponerent, donec a Curia aliter fuerit decretum: Facultas enim, priusquam Richerium hujus tractatus Authorem esse innotuerat, ad primam Martii diem desuper deliberare, librumque examini, ac censuræ subjicere decreverat.

§. XLIX.

*Præfatus liber a Synodis Senonensi
 & Aquensi proscriptus.*

*Abregé
 chron. tom. 3.
 ad an. 1612.
 Serres Franc.
 Hist. p. 906.
 Daniel hist.
 de France
 tom. 10.*

Hac Curia sententia nullatenus extincta erat contentio hunc in librum mota; quippe non modo Ecclesiastici, sed & saniores Laici observabant, quod Richerius ipsam quoque supremam Regis auctoritatem, quam stabilire niteretur, suis everteret principiis; cum enim gladium communitati vel Republicæ ad sui conservationem datum, eique Principem, si male gubernet, exauctorandi potestatem a Deo & jure naturali